

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **SOMA spol. s r. o.**, se sídlem B. Smetany 380, Žichlinské předměstí, 563 01 Lanškroun, IČ: 455 36 724, zastoupena JUDr. Martinem Vargou, Ph.D., advokátem, se sídlem Košická 45/27, Praha 10 – Vršovice, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1 – Staré Město, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č.j. MPO 26330/24/61100/01000 a výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č.j. MPO 71142/24/61400,

takto:

I. Žaloba **se** v části, v níž směřuje proti výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č.j. MPO 71142/24/61400, **odmítá**.

II. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č.j. MPO 26330/24/61100/01000, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 24.497 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Martina Vargy, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala jednak přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č.j. MPO 26330/24/61100/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo k námitkám žalobkyně shledáno oprávněným opatření poskytovatele dotace ze dne 21. 2. 2024, č.j. MPO

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

21307/24/61100/61150 (dále jen „opatření“), kterým bylo žalobkyni postupem podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), oznámeno krácení dotace požadované k proplacení (po krácení bylo k proplacení určena částka 17.586.807,76 Kč na místo požadované částky 28.814.447,18 Kč); a jednak přezkoumání a zrušení výzvy žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č.j. MPO 71142/24/61400 (dále jen „výzva ze dne 14. 8. 2024“), kterým byla žalobkyně podle ustanovení § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel vyzvána k vrácení jí přijatého finančního plnění dotace ve výši 1.977.983,03 Kč.

- [2] Žalobkyně v podané žalobě nejprve uvedla, že vzhledem k tomu, že výzva ze dne 14. 8. 2024 ani ustanovení § 14f rozpočtových pravidel neobsahuje žádné poučení o možnosti podat opravný prostředek, je oprávněna podat proti této výzvě žalobu.
- [3] Dále uvedla, že meritum sporu, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí i ve výzvě ze dne 14. 8. 2024 je identické, tj. zda došlo k umělému rozdělení předmětu zakázek na dodávky/služby. S odkazem na obsah námitek a obsah napadeného rozhodnutí žalobkyně namítala, že veškerá tvrzení žalovaného jsou pouze jeho názorem, resp. výkladem jeho vlastních Pravidel pro výběr dodavatelů (dále jen „Pravidla“), které tvoří přílohu č. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 1. 4. 2021, č.j. MPO 331048/21/61200/446. Dále namítala, že definice „*nahodilého nákupu*“ není v Pravidlech ani v zákoně nikde uvedena. Pokud chtěl žalovaný upřesnit, co považuje za „*nahodilé pořizování dle aktuálních potřeb zadavatele*“, a co nikoli, a co za potřeby, „*které nelze objektivně dopředu předvídat*“, mohl tak dle žalobkyně učinit v Pravidlech, což ale neučinil. Žalobkyně uvedla, že jí není známo, proč žalovaný hodnotí argumentaci žalobkyně s důrazem na nahodilé nákupy, když prokázala objektivní nemožnost stanovit předpokládanou hodnotu předem pro veškeré prototypy Aplikace Výzvy VIII dohromady. Dle žalobkyně je tvrzení žalovaného tendenční, protože žalovaný vypustil pasáž Pravidel uvádějící možnost doložení objektivních důvodů, což žalobkyně učinila v Aplikaci Výzva I e-mailovým dotazem Ing. K. adresovaným žalovanému ohledně postupu rozdělení zakázek a následným souhlasem žalovaného.
- [4] Žalobkyně dále namítala, že se jí ze strany žalovaného dostalo potvrzení, že nedošlo k umělému rozdělení předmětu zakázek na dodávky/služby, jelikož nebyla povinna počítat předpokládané hodnoty jednotlivých prototypů do celku. Uvedla, že pokud by byla povinna počítat hodnoty jednotlivých zakázek ne u jednotlivých prototypů zvlášť, ale u všech prototypů dohromady, tak by se muselo krácení týkat daleko většího množství subdodavatelů žalobkyně (viz tabulka na str. 13 žaloby). Podotkla, že hranice (limit) byl v době Aplikace Výzvy I 500.000 Kč bez DPH, tj. v případě součtů předpokládaných hodnot jednotlivých zakázek za jednotlivé prototypy dohromady by muselo ze strany žalovaného dojít ke krácení u všech subdodavatelů, avšak z opatření o krácení dotace ze dne 13. 6. 2019, č.j. MPO 47087/19/61100/61150 je jednoznačné, že žalovaný krátil dotaci pouze a výlučně v těch případech, kdy k překročení došlo u konkrétního dodavatele v rámci jednoho prototypu, nikoliv v rámci součtu u všech prototypů dohromady.
- [5] Žalobkyně dále uvedla, že dalším důkazem postupu schválení postupu žalobkyně ze strany žalovaného byla depeše týkající se Aplikace Výzvy I, kde se žalovaný dotázal žalobkyně na vyjádření k dodavatelům, u kterých součet zakázek překračoval limit, do kterého nemusí být realizováno výběrové řízení dle Pravidel. V tomto případě žalovaný žádné rozhodnutí o krácení dotace nevydal.

- [6] Žalovaný dále dle žalobkyně vykládá tendenčně stanovisko Ing. M. Š. ze dne 29. 1. 2016. Zdůraznila, že Ing. K. se výslovně ptala na možnost přistoupit k realizaci 5 výběrových řízení na 5 prototypů zvlášť, jako by se jednalo o 5 samostatných celků bez vázanosti v rámci projektu jako celku, což Ing. Š. výslovně odsouhlasil. K argumentaci žalovaného, že se daná věc týkala jiného projektu, žalobkyně namítla, že žalovaný zcela opomíjí skutečnost, že principy výběrů dodavatelů jsou v těchto dvou projektech (Aplikace Výzva I a Aplikace Výzva VIII) identické.
- [7] Žalobkyně v podané žalobě dále označila za zavádějící tvrzení žalovaného ohledně Podnikatelského záměru projektu. Dle žalobkyně je nutno rozlišovat mezi předpokládanou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu (které žalobkyně v Podnikatelském záměru uvedla jako celkovou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu na celý prototyp) a předpokládanou hodnotou zakázky, co se týče jednotlivých dodávek v rámci jednoho prototypu a objektivní nemožnosti žalobkyně tuto předpokládanou hodnotu předem stanovit.
- [8] Žalobkyně dále odkázala na znalecký posudek ze dne 5. 2. 2024, č. 011639/2024 (dále jen „znalecký posudek“), vypracovaný znalcem Ing. V. Š., CSc., MBA s tím, že není jasné, v čem a na základě jakých argumentů a důkazů žalovaný nesouhlasí s celkovým závěrem tohoto znaleckého posudku. V tomto směru odkázala zejména na závěr znalce uvedený na str. 116 předmětného znaleckého posudku.
- [9] Žalobkyně dále namítala, že obsahem návrhu Zprávy o auditu operace č.j. MF-9166/2021/5207-7, jasně doložila a prokázala, že byl přezkoumán soulad jejího postupu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), a pravidly pro výběr dodavatelů, přičemž nebyly zjištěny nedostatky ve výběru dodavatelů.
- [10] Žalobkyně dále uvedla, že meritum žaloby je v ustanovení § 18 ZZVZ, týkající se problematiky funkčního celku, věcných, časových a jiných souvislostí. K odkazu žalovaného na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, č.j. 62Af 123/2013-85, uvedla, že tento má zcela jiný předmět, neboť šlo o nákup dvou vozidel. Tato vozidla jsou však vyráběna sériově, a proto je nelze dle žalobkyně srovnávat s vývojem a výzkumem prototypu flexotiskových strojů. Dle žalobkyně jednotlivé prototypy, které jsou předmětem daného projektu, nemají věcnou souvislost a objektivně nemohou dohromady tvořit jeden funkční celek, a to mimo jiné s ohledem na různé funkční účely jednotlivých prototypů, technologické a konstrukční rozdíly jednotlivých prototypů a bezpečnostní a technické požadavky jednotlivých prototypů. Podrobnosti ohledně technického objasnění žalobkyně uvedla v kapitole IV. žaloby a jsou rovněž obsaženy ve znaleckém posudku.
- [11] K časové souvislosti uvedla, že čím je doba mezi realizací jednotlivých částí veřejné zakázky delší, tím je určení existence časové souvislosti obtížnější. V obecné rovině označila za časově související dodávky a služby během jednoho účetního období (či kalendářního roku). Dále odkázala na harmonogram jednotlivých fází jednotlivých prototypů s tím, že např. mezi Prototypem 2 a Prototypem 3 byl, jak co se týče výzkumu nového stroje, tak poptávkového řízení odstup více než rok. Těsná časová návaznost tak zde dle žalobkyně jednoznačně nebyla. Mezi těmito dvěma prototypy tak ani dle judikatury nemůže být shledána časová souvislost.
- [12] K místní souvislosti žalobkyně uvedla, že všechny 3 prototypy byly vyvíjeny se zaměřením na zcela odlišné trhy, a to i geograficky. K zaměření jednotlivých prototypů na geograficky

zcela odlišné trhy žalobkyně odkázala na Výzkumnou zprávu k funkčnímu prototypu č. 2 ze dne 12. 11. 2023 a Výzkumnou zprávu k funkčnímu prototypu č. 3 ze dne 20. 11. 2023. Dle žalobkyně tak ani místní souvislost ve smyslu funkčního celku není v daném případě naplněna, jelikož Prototyp 2 byl konstruován pro trhy USA, Kanada, Austrálie a Prototyp č. 3. pro trhy konstruován nebyl, což souvisí s úplně jiným konstrukčním, technickým a technologickým řešením daného prototypu flexotiskového stroje.

- [13] Žalobkyně dále odkázala na Právní posouzení legitimity postupu poskytovatele dotace vypracované advokátní kanceláří Š. Z., na komentář k ZZVZ a na Rozbor ze dne 24. 8. 2024, který vypracoval Ing. P. P., bývalý zaměstnanec žalovaného, který působil u žalovaného od začátku Aplikace Výzvy I. V této souvislosti pak žalobkyně navrhovala k důkazu svědeckou výpověď této osoby.
- [14] Žalobkyně dále v kapitole IV. žaloby odkázala na podané námitky, ve kterých je uvedeno technické objasnění, proč jednotlivé prototypy objektivně netvoří a ani nemohou tvořit jeden funkční celek. Uzavřela, že postup žalobkyně který je v souladu se zákonem a Pravidly byl bez jakýchkoliv pochyb prokázán, když jednotlivé prototypy flexotiskových strojů představují výrazně parametricky odlišné výrobky.
- [15] Žalovaný v písemném vyjádření navrhoval žalobu ve vztahu k napadenému rozhodnutí její zamítnutí, ve vztahu k výzvě ze dne 14. 8. 2024 její odmítnutí. K výzvě ze dne 14. 8. 2024 uvedl, že v rámci kontroly 2. žádosti o platbu zjistil pochybení týkající se jak uplatňovaných výdajů v rámci této žádosti o platbu, tak některých výdajů nárokových v předchozí žádosti o platbu, které byly již žalobkyni proplaceny, a proto vyzval žalobkyni k vrácení části dotace. Dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které výzva dle ustanovení § 14f rozpočtových pravidel není rozhodnutím, ale jedná se o nevynutitelnou výzvu příjemci dotace, aby tento vrátil část obdržенých dotačních prostředků zpět poskytovateli dotace. Následkem nevyhovění této výzvy je ze strany poskytovatele dotace toliko informování příslušného orgánu finanční správy, který následně zkoumá, zda došlo k porušení rozpočtové kázně.
- [16] K dalším žalobním námitkám uvedl, že se v podstatě shodují s námitkami uvedeným v námitkách proti opatření. K námitce, že veškerá tvrzení žalovaného jsou pouze jeho názorem, resp. výkladem jeho vlastních Pravidel, žalovaný uvedl, že má v roli poskytovatele dotace povinnost stanovovat pravidla výběru dodavatele v souladu s metodikou Národního orgánu pro koordinaci (MMR) a zároveň dodržování nastavených pravidel příjemci dotace kontrolovat, resp. při zjištění nedodržování pravidel u již vyplacené části dotace vyzývat k jejímu vrácení a případně dotaci krátit, tj. zabránit vyplacení tzv. nezpůsobilých výdajů. Pravidla jsou přílohou Rozhodnutí o poskytnutí dotace a jsou tedy pro příjemce dotace závazná.
- [17] Dále uvedl, že tvrzení žalobkyně, že vývoj každého prototypu musí probíhat postupně, nekoresponduje s tím, co žalobkyně uvedla v Podnikatelském záměru, tj. že „*se bude jednat o souběžné aktivity v průmyslovém výzkumu a experimentálním vývoji.*“ Dále žalovaný poukázal na to, že žalobkyně podala celkem 13 projektů do různých výzev, přičemž do výzev programu podpory Aplikace podala 5 žádostí o podporu. I z Podnikatelského záměru pak dle žalovaného, že žalobkyně byla schopna v podstatě zároveň vyvíjet x prototypů, když jednotlivé projekty na sebe navazují a rozvíjejí technologie dál, tj. žalobkyně měla a musela mít představu o tom, co a jak bude zkoumat a vyvíjet. Dle žalovaného pak argument, že vývoj každého prototypu musí probíhat postupně a že jednotlivé prototypy v rámci daného

projektu netvoří jeden funkční celek, neospravedlňuje způsob výběru dodavatele (bez výběrového řízení) a nedodržení Pravidel. Poukázal dále na to, že žalobkyně realizovala zároveň ve stejném časovém období vícero projektů, u kterých vyhlášovala různý počet výběrových řízení, kdy extrémem je první projekt z Aplikace Výzvy I, kde na výzkum a vývoj 5 prototypů žalobkyně vyhlásila celkem kolem 30 výběrových řízení. Právě na důvod počtu výběrových řízení byla žalobkyně dotázána v odkazované depeši ze dne 21. 3. 2019.

- [18] Žalovaný dále označil za mylný argument, že žalobkyní nastavený postup schválil. Zdůraznil, že již u projektu z Aplikace Výzvy I byl uplatněn postup krácení dotace ve smyslu ustanovení § 14e rozpočtových pravidel z důvodu porušení bodu 5 Pravidel, byť žalobkyně vyhlásila cca 30 výběrových řízení. U ostatních projektů Aplikace Výzvy VI, VII a VIII došlo také ke krácení dotace z důvodu porušení bodu 5 Pravidel (dělení zakázek). Navíc napříč jednotlivými projekty žalobkyně se prolínají někteří dodavatelé. Pokud byla žalobkyně schopna realizovat zároveň víc projektů a vyvíjet více prototypů najednou, tak musela dle žalovaného velice dobře plánovat jak finanční, tak vývojové kapacity, přičemž věděla zhruba okruh potenciálních dodavatelů.
- [19] Dále žalovaný uvedl, že kromě samotných Pravidel existoval další dokument, který situaci žalobkyně popsal zcela jednoznačně a radil jí, jak má postupovat a jak jeho situace bude dále hodnocena. Jednalo se o Pokyny k úspěšné realizaci výběrového řízení na dodavatele, které zpracovala Agentura pro podnikání a inovace jakožto zprostředkující subjekt.
- [20] K námitce, že žalobkyně prokázala objektivní nemožnost stanovit předpokládanou hodnoty předem pro veškeré prototypy, žalovaný uvedl, že každý musí vědět, za je schopen projekt ufinancovat i s příspěvkem z veřejných zdrojů. Uvedl, že žalobkyně k Podnikatelskému záměru přiložila rozpočet celého projektu, který vychází z odhadu finanční náročnosti. Bez rozpočtu, který je následně schválen a je přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace, by ten který projekt nemohl být schválen. Dále uvedl, že ke znaleckému posudku se podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí. K e-mailovému dotazu Ing. K. a následnému souhlasu žalovaného rovněž odkázal na napadené rozhodnutí. K údajnému souhlasnému stanovisku Ing. Š. uvedl, že toto se týkalo obecného dotazu k jinému projektu ve fázi před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace, když žalobkyně žádala o souhlas s postupem, kdy na 5 prototypů vyhlásí 5 výběrových řízení. Uvedl, že údajné souhlasné stanovisko uvádělo, že by „*optimálním řešením bylo vyhlášení výběrového řízení s možností dílčích plnění*“, tj. situace, kdy by bylo nutno předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá žalobkyně pořídit v průběhu projektu, sečíst. Dle žalovaného je pak ve vztahu ke způsobu výběru dodavatele irelevantní technické objasnění, které předestřela žalobkyně. Zdůraznil, že nepožaduje zadání jediného výběrového řízení v rámci více etapového projektu, ale požaduje dodržení pravidel pro jejich výběr s tím, že je možné realizovat výběr dodavatelů postupně, přičemž hodnoty plnění pořizovaných v průběhu celého projektu je nutno sečíst.
- [21] K námitce odkazující na Zprávu o auditu operace žalovaný uvedl, že předmětný audit operace byl proveden u jiného projektu žalobkyně (Aplikace Výzva I), týkal se jiného období (24. 10. 2018 – 7. 8. 2019) a byla prováděna kontrola výběrového řízení č. 20 až 27 a 29 až 32. Z obsahu Zprávy o auditu operace vyplývá, že byly auditovány výdaje ve výši 48.870.708,70 Kč, jednalo se o certifikované výdaje vztahující se k žádosti o platbu za 5. etapu projektu a nikoli k projektu jako celku a způsobu výběru dodavatele po dobu realizace celého projektu. Dle žalovaného jsou tedy závěry auditu omezené a nelze je vztáhnout k projektu žalobkyně, který je předmětem tohoto řízení.

- [22] K námitkám ohledně ustanovení § 18 ZZVZ žalovaný uvedl, že zdejší soud se problematikou funkčního celku zabýval opakovaně v tom smyslu, že plnění pořizovaná v rámci jednoho projektu jsou právě jedním funkčním celkem. K předmětnému bodu 5 Pravidel, tj. k povinnosti sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu zakázek a zároveň k zákazu dělení zakázek a principu nahodilých nákupů, se zdejší soud vyjádřil nedávno v rozsudku ze dne 31. 7. 2024, č.j. 5A 37/2024-39. Soud tak vyvrátil žalobkyní tvrzenou „nahodilost“ plnění, které nebylo možné dopředu předvídat. V případě daného projektu tak dle žalovaného nelze hovořit o nahodilosti a objektivních důvodech, pro které by žalobkyně nemusela postupovat podle Pravidel a vyhlašovat výběrová řízení. Žalobkyně věděla v hrubých obrysech, co bude v rámci projektu pořizovat, i hrubou hodnotu daného plnění. Uzavřel, že Pravidla umožňují řešení podobných situací například realizací výběrového řízení s dílčím plněním nebo soutěžením rámcové smlouvy. Tento postup je v řadě jiných projektů jiných příjemců běžný.
- [23] Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku, ve které zejména uvedla, že žalovaný se žádným způsobem nevyjádřil k technické argumentaci žalobkyně, neboť pro posouzení tzv. funkčního celku jsou zcela zásadní technické, konstrukční, technologické a jiné rozdílnosti vyvíjených prototypových jednotek, jak je žalobkyně dále podrobně popsala. Uvedla, že prototypy 1, 2 a 3 nemůžou tvořit jeden funkční celek, naopak každý z těchto prototypů je samostatným funkčním celkem sám o sobě. Zdůraznila, že objektivní nutnost postupného vývoje prototypu za prototypem byla žalobkyní transparentně uvedena v Podnikatelském záměru a ze strany žalovaného byla schválena. Dále podotkla, že projekty podané do výzev Aplikace VI, VII a VIII měly úplně jiný předmět. Uvedla, že smyslem programu Aplikace je podpora vývoje dosud neexistujících technologií, nikoli jen jejich zavádění; že mít „stanovený cíl vývoje“ nelze zaměňovat s hotovým řešením; že žalovaný ignoruje metodiku reálného vývoje ve strojírenství a konečně, že skutečnost, že předmětné projekty probíhaly souběžně, ještě neznamená, že se nejedná o samostatné prototypy.
- [24] Žalobkyně dále v replice připomněla skutkové okolnosti stran Výzvy Aplikace I, v rámci níž byl dle jejího názoru koncept samostatných funkčních celků výslovně žalovaným schválen. Připomněla, že krácení v roce 2019 bylo provedeno vždy pouze za překročení limitu u jednoho konkrétního prototypu, nikoli na základě součtů všech prototypů. Dále uvedla, že splnila požadavek na rozpočet v Podnikatelském záměru, jak požadovala Příloha č. 3 Výzvy, což však dle žalobkyně nelze zaměňovat s předpokládanými hodnotami konkrétních zakázek.
- [25] Ke znaleckému posudku Ing. Š. zopakovala, že se k němu po technické stránce žalovaný nikdy nevyjádřil; k posudku Š. Z. advokátní kancelář s.r.o. a rozboru vypracovaného Ing. P., které jsou přílohou žaloby, se pak žalovaný ve svém vyjádření nevyjádřil vůbec. Znovu pak zdůraznila, že technické objasnění je z pohledu problematiky funkčního celku zásadní. K vyjádření žalovaného stran Zprávy o auditu operace žalobkyně uvedla, že není rozhodující, že auditované období bylo 24. 10. 2018 – 7. 8. 2019, ale že předmětem auditu byl více 1 prototyp, tj. auditní orgán mohl posoudit a posoudil, zda došlo k tzv. umělému rozdělení zakázek, či nikoliv. K judikatuře v otázce tzv. funkčního celku žalobkyně uvedla, že žalovaným uvedený judikát má zcela odlišný předmět, a to tři zakázky týkající se nákupu elektromobilů. V této souvislosti pak odkázala na čl. 25 nařízení Evropské komise č. 651/2014, dle kterého není požadována povinnost soutěžního výběru dodavatele v případech, kdy je příjemce podpory podnik realizující vlastní výzkum a vývoj (tzv. in-

house). Česká metodika k programu Aplikace tak dle žalobkyně nastavuje přísnější podmínky, než požaduje evropská legislativa.

- [26] Dále žalobkyně v replice poukázala na nové skutečnosti vzniklé po podání žaloby. Nejprve odkázala na Zprávu o auditu operace č.j. MFAPAO-447/2024/5207-5, PID: MFCRAPAO2400447005 za auditované období 17. 12. 2018 – 15. 2. 2024, týkající se Výzvy Aplikace VI. Uvedla, že co se týče realizace projektu ve smyslu principu pravidel způsobu soutěžení dodavatelů je Aplikace I, Aplikace VI a Aplikace VIII zcela totožná (s výjimkou numerické odlišnosti limitů), což žalobkyně uváděla již v podané žalobě. Dále uvedla, že v případě tohoto auditu byly auditovány všechny etapy Aplikace VI, tzn. je verifikováno, že žalobkyně v součtu všech etap této výzvy nepostupovala při výběru dodavatelů v rozporu se ZZVZ. Dále uvedla, že již podruhé, a tedy opakovaně, auditní orgán schválil postup žalobkyně a neshledal jej vadným, a proto je jednoznačné, že ani v případě Výzvy Aplikace VIII nemohlo ze strany žalobkyně dojít k porušení pravidel pro výběr dodavatelů, jelikož její postup byl ve všech případech identický. Dále žalobkyně odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 2. 2025, č.j. 15A 88/2024-12, kde byl sice předmět výzkumu a vývoje jiný, avšak meritum sporu totožné, a sice zda došlo k umělému rozdělení zakázek či nikoliv. Žalobkyně se ztotožnila s právním názorem zdejšího soudu v bodě 42 odkazovaného rozsudku stran nepřezkoumatelnosti tehdy napadených rozhodnutí pro nedostatek důvodů, nicméně vyslovila nesouhlas s ostatními závěry zdejšího soudu. Závěrem repliky pak žalobkyně uvedla, že dotaz Ing. K. se žádným způsobem nevztahoval na otázku povinnosti vyhlášovat výběrová řízení a jejich režim (Pravidla vs. ZZVZ), jak uváděl žalovaný, ale byl zaměřen výlučně na výši tehdy platných limitů a jejich závislost na poměru mezi výdaji na experimentální vývoj a průmyslový vývoj.
- [27] Závěrem repliky žalobkyně opětovně navrhla výslech Ing. P. P., bývalého zaměstnance žalovaného, který zde působil od počátku realizace programu Aplikace I až do června 2023. Dále pak navrhla výslech Ing. P. K., obchodní ředitelky žalobkyně, která od počátku Výzvy Aplikace I komunikovala za žalobkyni se žalovaným ve věci podmínek poskytnutí dotace, a Ing. J. V., technického ředitele žalobkyně.
- [28] Při ústním jednání konaném před soudem dne 17. 7. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech. Žalobkyně při ústním jednání předložila podání s názvem „*Shrnutí nejzásadnějších argumentů a důkazů Žalobce*“ a text své závěrečné řeči. Nad rámec námitek uvedených v žalobě žalobkyně v těchto podáních vznesla námitku nesouladu české právní úpravy, co se týče pravidel výběru dodavatelů v oblasti výzkumu a vývoje s platnou právní úpravou EU, a to konkrétně s čl. 25 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem. V kontrastu s tímto nařízením česká metodika k programu Aplikace ukládá povinnost soutěžení i v projektech zaměřených na vlastní výzkum a vývoj, čímž nastavuje přísnější podmínky, než požaduje evropská legislativa.
- [29] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [30] Žalovaný dne 1. 9. 2020 v rámci implementace Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020 vyhlásil výzvu v rámci programu Aplikace Výzva VIII. Dne 2. 2. 2021 žalobkyně podala žádost o podporu v rámci tohoto programu. Dne 1. 4. 2021 bylo vydáno Rozhodnutí o poskytnutí dotace č.j. MPO 331048/21/61200/446, ve znění

změnových rozhodnutí, kterým byla žalobkyni přiznána dotace na projekt „Výzkum a vývoj 3 nových modelových řad flexotiskového stroje“ ve výši maximálně 45,01 % způsobilých výdajů, jejíž částka může činit nejvýše 45.005.087,60 Kč. Podle Rozhodnutí o poskytnutí dotace byla žalobkyně povinna postupovat podle ZZVZ a Pravidel, v rozhodném znění, která tvořila přílohu Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Přílohou tohoto rozhodnutí byl i Podnikatelský záměr, v němž žalobkyně projekt popsala.

- [31] Opatřením ze dne 21. 2. 2024, č.j. MPO 21307/24/61100/61150, bylo žalobkyni postupem podle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel oznámeno krácení dotace požadované k proplacení ve druhé žádosti o platbu. Po krácení byla k proplacení určena částka 17.586.807,76 Kč na místo požadované částky 28.814.447,18 Kč.
- [32] Z odůvodnění opatření vyplývá, že součet zakázek od dodavatele ZPS – Slévárna a.s. je za všechny etapy 3.536.884,00 Kč bez DPH, a proto žalobkyně měla v rámci zadávání této veřejné zakázky postupovat podle bodu 5 Pravidel. Hranice pro postup dle Pravidel byla v tomto případě 2 mil. Kč, jelikož míra podpory na tuto zakázku byla nižší nebo rovna 50 %. Totéž poskytovatel dotace vyslovil vůči zakázkám od dalších dodavatelů žalobkyně: Festo, s.r.o. (součet zakázek za všechny etapy 2.259.288,03 Kč bez DPH), BST GmbH (součet zakázek za všechny etapy 6.043.212,78 Kč bez DPH), Pam Rollers Factory S.p.a. (součet zakázek za všechny etapy 3.711.685,68 Kč bez DPH), Enercon Industries Corporation (součet zakázek za 2. etapu 3.335.214,50 Kč bez DPH), TOS Svitavy, a.s. (součet zakázek za 2. etapu 3.429.862,00 Kč bez DPH) a Bosch Rexroth, spol. s r.o. (součet zakázek za všechny etapy 9.073.972,57 Kč bez DPH). Dále byly kráceny u jednotlivých dokladů některé rozpočtové položky, a to „Materiál PV“ (celkem 5 položek v hodnotách od 171.122,91 Kč do 921.938,45 Kč), „Ostatní režie PV“ ve výši 367.256,25 Kč a „Mzdy a pojistné PV“ ve výši 2.448.378,00 Kč z důvodu vysokého podílu nárokových výdajů na průmyslový výzkum celkem ku celkovým způsobilým výdajům (nárokový podíl PV/CZV = 46,88 %, ale dle rozpočtu byl možný pouze poměr PV/CZV = 40,04 %).
- [33] Žalobkyně podala proti tomuto opatření dne 6. 3. 2024 námitky, v nichž uváděla obdobné argumenty jako v podané žalobě.
- [34] Žalobou napadeným rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č.j. MPO 26330/24/61100/01000, bylo opatření poskytovatele dotace shledáno oprávněným.
- [35] V odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že opatření jsou srozumitelná a žalobkyně porozuměla jejich obsahu včetně toho, za jaké pochybení a v jaké výši jí byla udělena sankce. Aktivita výzkumu a vývoje vždy vedou k určité míře nejistoty spjaté s každým výdajem v projektu. To ovšem neznamená nahodilost, ani to, že výdaje nelze předpokládat nebo orientačně stanovit. Na straně žalobkyně proběhl proces příprav (projekční, simulační a rozhodovací fáze), při kterém byly určeny parametry potřebných komponentů před jejich zakoupením. Její argumentace, že prototypy na sebe navazují ve výzkumných fázích a nelze zajistit výběr dodavatele pro jednotlivé komponenty, není přijatelná. Řešením by bylo výběrové řízení na dodavatele s umožněním dílčích plnění, případně uzavření rámcové smlouvy. Nákupy jednotlivých komponentů nelze považovat za tzv. nahodilé nákupy vycházející z aktuálních potřeb žalobkyně.
- [36] Žalobkyně byla již v rámci předchozího dotačního programu v roce 2019 prostřednictvím opatření ze dne 13. 6. 2019, č. j. MPO 47087/19/61100/61150 upozorněna na chybné postupy při dělení zakázek, přičemž porozuměla danému krácení a nepodala proti tomuto opatření námitky.

- [37] Pokud jde o e-mail z 29. 1. 2016, stanovisko Ing. Š. se týkalo jiného dotačního programu a projektu, který se v té době nacházel v procesu věcného hodnocení, přičemž žalobkyně jím byla jednoznačně upozorněna na dodržování podmínek stanovených v Pravidlech pro výběr dodavatelů (ač byla zároveň připuštěna možnost realizace pěti výběrových řízení na materiál pro pět prototypových strojů) a bylo jí jako optimální řešení navrženo vyhlášení výběrového řízení s možností dílčích plnění, přičemž závěrem bylo vysloveno, že *„samotné hodnocení projektu a odůvodněnost nákupu pěti prototypů budou předmětem standardního věcného hodnocení projektu“*. Nebyla však jakkoli vyjádřena akceptace přímého nákupu bez výběrového řízení. Předcházející dotaz Ing. K. se týkal přímého nákupu drobných komponent pod hranicí 500.000 Kč bez DPH, kterou by žalobkyně realizovala bez výběrového řízení, a bylo v něm uvedeno, že žalobkyně není schopna určit jednak hodnotu všech dodávek v rámci projektu a zároveň nemá technické podklady pro nacenění (v té době měla dokončenou pouze první fázi výkresové dokumentace pro první prototypový stroj). Ve vztahu k nyní posuzovanému projektu žalobkyně přiložila „Podnikatelský záměr“, v němž dostatečně popsala a specifikovala cíle a stanovila předpokládanou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu, a již tedy disponovala určitou představou o tom, jaký materiál, v jaké hodnotě, popř. od jakých dodavatelů bude pořizován, a to i na základě dostupných zkušeností z předchozího projektu.
- [38] Ministr průmyslu a obchodu neakceptoval závěr znaleckého posudku Ing. V. Š., CSc., MBA ze dne 5. 2. 2024, č. 011639/2024, jelikož se opírá zejména o e-mail z 29. 1. 2016 zaslaný v době věcného hodnocení projektu (tj. před schválením rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 28. 6. 2017, č.j. MPO 6812/16/61600/46), přičemž se týkal jiného projektu a odlišné výzvy. Znalecký posudek nadto dle ministra porušuje ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů, jelikož znalecká činnost Ing. Š., CSc., MBA, je zaměřena pouze na obory „Ekonomika – Ceny a odhady obráběcích a tvářecích strojů, výrobní linky a systémy“ a „Strojírenství – Strojírenství všeobecné obráběcí a tvářecí stroje, výrobní linky a systémy“. Tento znalec je tedy oprávněn posuzovat pouze ekonomický nebo technický stav, nikoli vyhodnocovat, jaký výzkum probíhá, jakými principy se řídí, či vyhodnocovat postupy pro zadávání veřejných zakázek.
- [39] Dále ministr uvedl, že cílem projektu bylo vyvinout 3 funkční prototypy flexotiskových strojů s tím, že aktivity probíhaly po celou dobu realizace projektu v technologickém centru GLOBE, které je ve vlastnictví žalobkyně. Dále ministr odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, č.j. 62Af 123/2013-85. K nahodilým nákupům uzavřel, že pořizované nákupy jednotlivých komponent žalobkyní v rámci projektu nepovažuje za nahodilé, protože vycházely z jasně definovaných cílů uvedených v Podnikatelském záměru tohoto projektu.
- [40] Ministr dále k závěrům z Návrhu zprávy o auditu operace č.j. MF-9166/2021/5207-7 vypracované Ministerstvem financí, uvedl, že jsou pro daný případ irelevantní, protože se jednalo o kontrolu jiného projektu. Ohledně nyní řešeného projektu žalobkyně konkrétní postup s poskytovatelem dotace nekonzultovala. Nelze připustit, že jednou (v minulosti) provedená konzultace je univerzálně platná pro jakékoli budoucí projekty. Nadto zdůraznil, že situace v řešeném projektu je zcela odlišná od položeného dotazu a od textu citovaného stanoviska, v němž byla rámcově potvrzena možnost realizovat přímý nákup drobných komponent pod hranicí 500.000 Kč bez DPH; v nyní projednávaném případě se ale v případě 7 dodavatelů jedná o velmi výrazné překročení hranice 500.000 Kč bez DPH.

- [41] K poukazu žalobkyně na turbulentní situaci na trhu v důsledku pandemie COVID-19 a války na Ukrajině ministr průmyslu a obchodu uvedl, že i přes tyto skutečnosti bylo možné nákupy realizovat a dodržet Pravidla pro výběr dodavatelů, zejména skrze soutěžení plnění i pod hranicí 500.000 Kč bez DPH, výběrové řízení s dílčím plněním či soutěžení rámcové smlouvy. Dotační pravidla umožňují určitou flexibilitu i v rámci uzavřených smluv jak v oblasti změny předmětu plnění, tak i jeho ceny. Byla to však právě žalobkyně, kdo nesprávně interpretoval předložené, a navíc velmi staré stanovisko z roku 2016, a použila je na postup, který toto stanovisko vůbec neřešilo.
- [42] K otázce předvídatelnosti plnění ministr uvedl, že se v případě žalobkyně jedná již o 8. realizovaný projekt v daném operačním programu v oblasti výzkumu a vývoje. Proto konstatoval, že měla dostatečné zkušenosti s realizací dotačních programů na to, aby dokázala alespoň odhadnout, zda pořizované plnění v rámci projektu od 1 dodavatele přesáhne nastavené finanční limity, a posoudit tak nutnost realizace výběrového řízení.
- [43] Výzvou ze dne 14. 8. 2024, č.j. MPO 71142/24/61400, byla žalobkyně podle ustanovení § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel vyzvána k vrácení jí přijatého finančního plnění ve výši 1.977.983,03 Kč vyplaceného v 1. a 2. etapě projektu, které bylo stíženo stejným pochybením, pro jaké byla krácena žádost o platbu za 2. etapu projektu, ale ke zjištění došlo až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11. 7. 2024.
- [44] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [45] Podle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel „*poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).*“
- [46] Podle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel „*poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.*“
- [47] Podle ustanovení § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel „*v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.*“
- [48] Podle ustanovení § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel „*bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí. Bylo-li posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Bylo-li posouzeno jako neoprávněné, poskytovatel příjemci vyplatí nevyplacenou dotaci nebo její část. Poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její*

část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.“

- [49] Podle ustanovení § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel: „poskytovatel písemně vyzve příjemce dotace k vrácení dotace nebo její části v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění nebo zjištění z provedeného auditu důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní
- a) porušil povinnost stanovenou právním předpisem, s výjimkou povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i), nebo
 - b) porušil jinou podmínku, za které byla dotace poskytnuta a u které nelze vyzvat k provedení opatření k nápravě podle odstavce 1.“
- [50] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. „nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.“
- [51] Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. „kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“
- [52] Podle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. „žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.“
- [53] Podle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. „ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.“
- [54] Na str. 4 Pravidel se uvádí, že „při stanovení předpokládané hodnoty zakázky je každý zadavatel uvedený výše v a) – d) povinen postupovat dle § 16 a násl. (týkající se předpokládané hodnoty) ZZVZ s výjimkou § 16 odst. 3 ZZVZ.“
- [55] Podle bodu 2) Pravidel „zadavatel postupuje dle ZZVZ v případě, kdy to ZZVZ stanoví. Zadavatel je povinen postupovat dle Pravidel, pokud ZZVZ nestanoví jinak.“
- [56] Podle bodu 5) Pravidel „při stanovení předpokládané hodnoty je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. Zadavatel nesmí rozdělit předmět zakázky na menší, formálně samostatné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené finanční limity jednotlivých kategorií. Shodné i obdobné činnosti či nerozdělitelné dodávky, služby, nebo stavební práce realizované v rámci jednoho projektu musí vždy být chápány jako jedna zakázka („princip účelu“). Realizuje-li jeden dodavatel více zakázek, je na ně zpravidla pohlíženo jako na jednu zakázku. Zadavatel však není povinen sčítat předpokládané hodnoty zakázek stejného předmětu, které budou pořizovány „nahodile“ dle zcela aktuálních potřeb zadavatele a které nelze objektivně dopředu předvídat. Tato povinnost neplatí ani pro dodávky nebo služby, jejichž jednotková cena je v průběhu účetního období proměnlivá a zadavatel tyto dodávky nebo služby pořizuje opakovaně podle svých potřeb.

V případě tohoto postupu musí zadavatel doložit objektivní důvody, které k takovému postupu vedly, a poskytovatel dotace v jednotlivých případech posoudí oprávněnost tohoto postupu.

Zadavatel je povinen umožnit dílčí plnění tam, kde se lze oprávněně domnívat, že s možností dílčího plnění bude vybrána ekonomicky výhodnější nabídka. Bez možnosti dílčího plnění nelze do jedné zakázky slučovat samostatná nesouvisející plnění.“

- [57] Podle ustanovení § 16 odst. 1 ZZVZ „zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.“
- [58] Podle ustanovení § 16 odst. 2 ZZVZ „do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se zahrne hodnota všech plnění, která mohou vyplývat ze smlouvy na veřejnou zakázku, není-li dále stanoveno jinak.“
- [59] Podle ustanovení § 16 odst. 6 ZZVZ „předpokládaná hodnota veřejné zakázky zadávané v zadávacím řízení se stanoví na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje nebo informace, vychází z informací získaných průzkumem trhu, předběžnými tržními konzultacemi nebo jiným vhodným způsobem. Nebyla-li veřejná zakázka zadána v zadávacím řízení, použijí se pro stanovení předpokládané hodnoty cena nebo údaje rozhodné pro její určení uvedené ve smlouvě na veřejnou zakázku.“
- [60] Podle ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZZVZ „je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána v jednom nebo více zadávacích řízeních.“
- [61] Podle ustanovení § 18 odst. 2 ZZVZ „součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle odstavce 1 musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v odstavci 3 musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.“
- [62] Podle ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ „jednotlivá část veřejné zakázky může být zadávána postupy odpovídajícími předpokládané hodnotě této části v případě, že celková předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí veřejné zakázky nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty a že předpokládaná hodnota jednotlivé části veřejné zakázky je nižší než částka stanovená nařízením vlády.“
- [63] Soud se nejprve zabýval částí žaloby, kterou se žalobkyně domáhala zrušení výzvy, která byla vydána podle ustanovení § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel. Povahou této výzvy se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č.j. 5 Afs 219/2016-27, v němž konstatoval, že „smyslem výzvy k vrácení dotace je především upozornit příjemce dotace na skutečnost, že se dopustil pochybení a porušil podmínky, za nichž mu byla dotace poskytnuta, a umožnit mu dotaci, popř. její část, bez jakékoli sankce vrátit. Jakkoli mohou být pohnutky stěžovatele, který dotaci vrátil, aby se vyhnul případnému postihu, pochopitelné, je nutno konstatovat, že tuto strategii si zvolil stěžovatel sám; není rozhodné, zda svým postupem akceptoval zjištění žalovaného (což popírá) či zda pouze eliminoval možné negativní, a jak tvrdí, likvidační následky v případě kontroly správce daně a sankčního vyměření odvodu a penále. Ani skutečnost, že stěžovatel svým postupem de facto vyloučil možnost následné soudní kontroly ve vztahu k případnému rozhodnutí správce daně, které však nebylo vydáno, nemůže změnit nic na tom, že výzva, proti které stěžovatel brojí, nemá materiální znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (...) Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud nepochybil ani v tom, neshledal-li ve vydání výzvy nezákonný zásah žalovaného. Žalovaný postupoval způsobem, který mu zákon v

předvídaných případech umožňuje, resp. ukládá, nelze v něm proto shledat nezákonnost. Samotným vydáním výzvy nemohlo být ani zasazeno do práv stěžovatele, neboť daná výzva, jak bylo uvedeno výše, není přímo vynutitelná a žalovaný pro případ jejího neuposlechnutí nestanovil žádná opatření, která by přímo zasáhla do práv stěžovatele“ (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č.j. 4 Afs 287/2023-38 nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2024, č.j. 6Af 21/2023-62). V souladu s právě citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu je nutno dospět k závěru, že výzvy nepředstavují rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. (ani zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s.). Soud proto žalobu v odpovídající části směřující proti výzvě prvním výrokem tohoto rozsudku podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanoveními § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s.ř.s. odmítl.

[64] Následně se soud zabýval částí žaloby směřující proti napadenému rozhodnutí. Jádrem sporu mezi účastníky řízení je posouzení otázky, zda žalobkyní pořizovaná plnění v rámci realizace projektu představují pro účely Pravidel jeden celek, a žalobkyně proto jejich předpokládané hodnoty měla sečíst a podle toho dále postupovat v rámci zadávání veřejných zakázek na tato plnění a konat odpovídající výběrová řízení, či nikoli. Pokud by došlo k sečtení předpokládaných hodnot jednotlivých plnění, překračoval by projekt stanovenou hranici, a ohledně předmětných dodávek by se tak musela uplatit ustanovení Pravidel týkající se povinnosti konat výběrová řízení. V případě umělého rozdělení zakázek s cílem snížit předpokládanou hodnotu pod stanovené limity by tak došlo k porušení bodu 5) Pravidel.

[65] Soud považuje na tomto místě odkázat na nedávný rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 2. 2025, č.j. 15A 88/2024-124, jímž byla zrušena rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 7. 2024, č.j. MPO 19533/24/61100/01000 a č.j. MPO 17960/24/61100/01000, jimiž byly k námitkám žalobkyně shledány oprávněnými opatření poskytovatele dotace, jimiž došlo ke krácení dotací na projekty žalobkyně „Výzkum a vývoj SMART prémiové řady flexotiskového stroje a automatické montážní stolice“ a „Výzkum a vývoj série funkčních prototypů klíčových technologických zařízení společnosti.“ Krácení dotace v těchto projektech bylo odůvodněno zcela totožně, jako v nyní projednávané věci, tj. že žalobkyně v rámci zadávání veřejných zakázek porušila bod 5) ve spojení s bodem 2) Pravidel. S ohledem na to, že meritum sporu, jakož i obsah napadeného rozhodnutí a žaloby jsou totožné, jak v případě projednávaném zdejším soudem pod sp.zn. 15A 88/2024, soud neshledal důvodu odchýlit se od závěrů 15. senátu, které ani nebyly žalovaným zpochybněny podáním kasační stížnosti.

[66] Soud se především zabýval argumentací žalobkyně, že dílčí zakázky na plnění vztahující se k jednotlivým prototypům vyvíjeným v rámci projektu nepředstavovaly funkční celek (nebyla dána věcná, funkční a časová souvislost), nelze je považovat za jedinou zakázku, a k umělému rozdělení tak nedošlo. Otázkou, kdy více plnění tvoří jedinou zakázku a kdy se jedná o samostatné zakázky, se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval, mimo jiné také v rozsudku ze dne 19. 1. 2023, č.j. 2 Afs 92/2022-28, v němž stávající judikaturu shrnul následovně: „Při posuzování, zda zadavatel rozdělil v rozporu se zákonem předmět jediné veřejné zakázky na více veřejných zakázek, je podle ustálené judikatury NSS třeba přiblížit ke všem místním, časovým, věcným, funkčním a technologickým souvislostem předmětů případných jednotlivých veřejných zakázek, přičemž za jednu veřejnou zakázku je možné považovat i plnění relativně samostatná (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69, č. 1896/2009 Sb. NSS; závěry tohoto rozsudku se sice vztahují k předchozí právní úpravě, nicméně jsou

použitelné i ve vztahu k ZVZ, jak konstatoval NSS např. v rozsudcích ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173, či ze dne 19. 1. 2012, č. j. 7 Afs 24/2011-5). Základním kritériem posouzení toho, zda jde o jeden nebo více samostatných předmětů veřejné zakázky, je právě jejich vzájemná souvislost. Jestliže spolu předměty zakázek místně, časově, věcně, funkčně a technologicky souvisejí, je při stanovování předpokládané hodnoty třeba vycházet z hodnoty všech spolu souvisejících plnění, jež mají být předmětem veřejné zakázky. V témže časovém období poptávaná plnění přitom nemusejí být věcně zcela totožná; pro účely určení předpokládané hodnoty dle § 13 ZVZ stačí, jsou-li obdobná. I souhrn určitých relativně samostatných plnění může být jednou veřejnou zakázkou, pokud se zadání plnění týká spolu úzce souvisejících (pro zadavatele klíčových) činností (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2019, č. j. 4 Afs 240/2019-32). Kritéria místní, časové, věcné a funkční souvislosti ostatně ani nemusí být vždy splněna všechna (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 Afs 246/2018-32, nebo ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69). Taktéž dílčí rozdíly v použité technologii nezpůsobují, že veřejné zakázky spolu nesouvisejí; jestliže mohl být ve všech případech osloven obdobný okruh dodavatelů, nemůže obstát argument výrazné technologické rozdílnosti či potřeby použití zcela odlišné techniky. Zákaz rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené finanční limity podle § 13 odst. 3 ZVZ, přitom platí pro režim veřejných zakázek obecně (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 1 Afs 132/2019-76). Okolnosti úmyslu zadavatele či financování zakázky nemají vliv na posouzení stejnosti či srovnatelnosti předmětu plnění, neboť žádným způsobem nemění charakter tohoto plnění. Pro úvahu, zda se jedná o zadání toliko jedné veřejné zakázky, jsou relevantní pouze objektivně seznatelné vlastnosti předmětu plnění veřejných zakázek (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 7 As 187/2014-33). Smyslem stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je určení právního režimu, v němž má být veřejná zakázka „soutěžena“, přičemž přísnost právního režimu je odstupňována právě podle předpokládané hodnoty veřejné zakázky. O zakázané dělení předmětu zakázky odporující § 13 odst. 3 ZVZ jde tehdy, je-li jeho důsledkem zadání veřejné zakázky v mírnějším zákonném režimu, tedy pokud se takovým postupem předpokládaná hodnota zakázky sníží pod zákonem stanovené finanční limity (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 7 As 211/2015-31). Zohledňovat není možné ekonomické důvody, které k rozdělení zakázek vedly. Ani skutečnost, že určitý postup byl pro zadavatele z praktického hlediska efektivnější, nemůže obstát, pokud byl v rozporu se zákonem. Zadavateli nelze vytýkat rozdělení zakázek, pokud je sice zadá odděleně, ale použije režim zadávacího řízení odpovídající společné hodnotě obou zakázek (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 Afs 246/2018-32). Při posuzování toho, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, tedy není podstatné, jaká pobutka vedla zadavatele k rozdělení (zda zakázku rozdělil právě proto, aby ji mohl zadat v méně přísném režimu, či jestli jej k tomu vedly jiné důvody); podstatný je pouze důsledek takového rozdělení (srov. opět rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 1 Afs 132/2019-76) například v rozsudcích, č. j. 2 Afs 71/2011-93 a č. j. 7As 211/2015-33 (oba dostupné na www.nssoud.cz).“ Z těchto úvah lze vycházet i při výkladu a aplikaci bodu 5) Pravidel ve vztahu k sousloví „obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořádit v průběhu projektu“.

- [67] Soud po posouzení napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že toto (ani ve spojení s opatřeními) úvahy o souvislosti dílčích zakázek, jichž se mělo umělé rozdělení týkat (tj. zda tyto ve svém celku představují jednu zakázku), neobsahují. Soud přitom zodpovězení této otázky považuje za základní předpoklad pro aplikaci bodu 5) Pravidel. Ministr průmyslu a obchodu se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil ke srozumitelnosti a náležitostem opatření, tvrzené nahodilosti žalobkyní pořizovaných zakázek a nemožnosti dopředu stanovit hodnotu zakázek, dále k v minulosti čerpaným a kráceným dotacím žalobkyně a jejím zkušenostem, významu e-mailu ze dne 20. 1. 2016 a e-mailu ze dne 29. 1.

2016, jakož i ke znaleckému posudku Ing. Š. a Zprávě o auditu. Ke stěžejnímu hodnocení ohledně (zejména věcné, funkční, místní a časové) souvislosti dílčích zakázek ve smyslu výše citované judikatury ze strany ministra průmyslu a obchodu však nedošlo, a to navzdory skutečnosti, že žalobkyně v námitkách proti opatřením argumentovala tím, že není splněn předpoklad „stejněho předmětu“, citovala z e-mailu ze dne 20. 1. 2016 a dodala, že „*nejde a nikdy nešlo o zakázky stejného předmětu, jelikož jednotlivé stroje představují výrazně parametricky odlišné výrobky*“, po čemž následoval technický popis. Tato argumentace se dle náhledu soudu jednoznačně týká vzájemné souvislosti dílčích plnění, resp. zakázek. K tomu lze odkázat i na žalobkyní zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, č.j. 10 As 38/2014-41, podle něhož: „*(p)okud tedy žalobce v obou stupních přestřel věcnou a detailní argumentaci, na jejímž základě dovozoval odlišnosti jednotlivých prostřednictvím veřejných zakázek zadávaných plnění, pak bylo v souladu s výše uvedenou judikaturou povinností stěžovatele se se všemi relevantními tvrzeními náležitě vypořádat a uvést k nim ucelené odůvodnění. Odkaz předsedy stěžovatele na skutečnost, že všechna plnění byla poptávána za účelem pořádání MS 2009, proto nelze v tomto ohledu považovat za dostačující. K posouzení věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek je zapotřebí posoudit nejen stránku účelu (která zcela jistě hraje důležitou roli), ale také stránku technologickou a funkční (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006–69). Stěžovatel se v tomto ohledu nevyjádřil k námitkám žalobce...*“ V posuzované věci nelze ve vztahu k problematice souvislosti zakázek z napadených rozhodnutí dovodit dokonce ani argumentaci společným účelem.

[68] Za náležité vypořádání této námítky soud nepovažuje odkaz ministra průmyslu a obchodu na obecné závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, č.j. 62Af 123/2013-85. V této souvislosti lze poukázat na významné skutkové odlišnosti případu odkazovaného žalovaným a případu žalobkyně, jak je žalobkyně velmi přílehlavě shrnula ve své žalobě. Stejně tak soud za náležité vypořádání této námítky nemohl přijmout vyjádření žalovaného k podané žalobě (které nadto v této otázce opětovně odkazuje pouze odkaz na rozsudek správního soudu, tentokrát na rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 7. 2024, č.j. 5A 37/2024-39). V této souvislosti však soud zdůrazňuje, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí správního orgánu. Důvody, na základě nichž správní orgán dospěl k závěru vyjádřenému ve výroku rozhodnutí, proto musejí být vyjádřeny v přezkoumávaném rozhodnutí. Nedostatek odůvodnění správního rozhodnutí nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č.j. 9 As 71/2008-109 či ze dne 18. 9. 2003, č.j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb.).

[69] Soud tedy uzavírá, že ministr průmyslu a obchodu v napadeném rozhodnutí (navzdory znění námitek proti opatřením) nepřednesl úvahy týkající se základní otázky a předpokladu celkové souvislosti jednotlivých dílčích zakázek, tj. podle bodu 5) Pravidel, zda šlo o obdobné, spolu související dodávky či služby, jichž se krácení dotace z důvodu umělého rozdělení týkalo. V tomto ohledu je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[70] Soud současně dospěl k závěru, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve shora uvedené části mu nebrání ve vypořádání zbylých žalobních námitek. Ve vztahu k nim soud uvádí, že žalovaný jako poskytovatel dotace (správní orgán) a potažmo i ministr průmyslu a obchodu jsou při rozhodování o krácení dotace oprávněni a zároveň povinni provádět výklad dotačních podmínek včetně posouzení otázky, zda v konkrétním případě šlo o objektivně nepředvídatelné „*nahodile*“ pořizované zakázky dle zcela aktuálních potřeb ve

smyslu bodu 5) Pravidel. Soud se přitom ztotožňuje s hodnocením ministra průmyslu a obchodu, že již v Podnikatelském záměru k projektu byla žalobkyně schopna stanovit předpokládanou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu. Byla tedy v podstatě schopna určit (celkovou) předpokládanou hodnotu zakázek na jeho dodávky. Rovněž lze souhlasit s tím, že žalobkyně měla s ohledem na realizaci předešlých projektů dostatek zkušeností ke stanovení předpokládané hodnoty. Žalobkyně ve smyslu bodu 5) Pravidel nedoložila objektivní důvody, pro které by nemohla předpokládanou hodnotu dodávek určit (za ty nelze považovat ani obecný poukaz žalobkyně na turbulentnost trhu v období pandemie COVID-19 a války na Ukrajině).

[71] Dále soud konstatuje, že tvrzení, že žalobkyně před zahájením čerpání dotace neskrývala způsob zadávání zakázek, nemůže mít vliv na posouzení otázky, zda k umělému rozdělení zakázek v rozporu s Pravidly (a potažmo i dotačními podmínkami) objektivně došlo. Kromě toho žalobkyně dané tvrzení opírala o e-mail ze dne 20. 1. 2016, který se však vztahoval k odlišnému dotačnímu programu a předchozímu projektu žalobkyně. Stejně je tomu i v případě reakce žalovaného v podobě e-mailu (Ing. Š.) ze dne 29. 1. 2016. I kdyby tento e-mail skutečně schvaloval postup žalobkyně v rámci jejího předchozího projektu, neznamenalo by to, že by žalovaný již nikdy nemohl z uvedeného důvodu krátit dotaci ohledně následujících projektů žalobkyně, a zmíněná e-mailová komunikace tak nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem vyjádřeným v napadeném rozhodnutí, které se dle soudu žalobkyni nepodařilo relevantně zpochybnit, že projekt, jehož se e-mail ze dne 29. 1. 2016 týkal, se v rozhodné době nacházel v zárodečné fázi věcného posouzení (nikoli ve fázi jeho realizace), přičemž v něm vyjádřený souhlas byl vysloven mimo jiné vzhledem „*ke skutečnosti, že v současné době nemáte připraveny technické podklady pro soutěžení dodávek všech pěti prototypů.*“ To je značný rozdíl oproti nyní posuzovanému projektu, který se v rozhodné době nacházel ve své závěrečné fázi, přičemž již bylo možné předpokládanou hodnotu stanovit. Nadto byl v e-mailu ze dne 29. 1. 2016 výslovně vyjádřen souhlas toliko s „*možností realizace pěti výběrových řízení na materiál pro pět prototypových flexotiskových strojů zvlášť, jako by se jednalo o pět samostatných celků v rámci projektu jako celku*“, nikoli však s možností zakázky v daném případě rozdělit tak, aby se díky tomu jejich předpokládaná hodnota nacházela pod hranicí 500.000 Kč bez DPH a v důsledku toho nebylo nutné konat výběrové řízení; právě pro takové umělé rozdělení byla žalobkyni dotace krácena, nikoli z důvodu samostatného konání vícero výběrových řízení na plnění vztahující se k jednotlivým prototypům (k tomu soud mimo jiné i v reakci na technické objasnění uvedené v žalobě ve shodě se žalovaným konstatuje, že takové postupné zadávání je obecně přípustné). Tento postup byl v e-mailu ze dne 29. 1. 2016 připuštěn pouze teoreticky a za podmínky souladnosti s Pravidly. Existence e-mailu ze dne 29. 1. 2016 tudíž není způsobilá ovlivnit zákonnost napadených rozhodnutí. Podobně je tomu ve vztahu k tvrzení žalobkyně, že za obdobný postup v rámci předchozího projektu jí nebyla dotace krácena (resp. ke krácení došlo z jiného důvodu). I kdyby tomu tak bylo, neznamenalo by to, že žalovaný v případě nyní posuzovaných projektů nemůže ke krácení dotace přistoupit.

[72] Právě uvedené obdobně platí i ve vztahu ke Zprávě o auditu č.j. MF-9166/2021/5207-7, jejímž předmětem byl odlišný (předchozí) projekt žalobkyně nacházející se v odlišné fázi realizace. Navíc, i kdyby Ministerstvo financí dospělo k závěru, z něž by bylo možné dovodit nezávadnost vytýkaného postupu žalobkyně v rámci nyní posuzovaných projektů (což nelze), sama o sobě by tato skutečnost žalovanému (a potažmo ani ministru průmyslu a obchodu) nebránila, aby dospěli k odlišnému názoru. V tomto směru lze odkázat závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2020, č.j. 5 Afs 111/2019-42:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

„Pokud se stěžovatel dovolává vyjádření agentury CzechInvest, závěrů kontroly provedené Ministerstvem průmyslu a obchodu, a argumentuje zejména tím, že účel dotace byl splněn, je třeba uvést, že z hlediska posouzení porušení rozpočtové kázně je nerozhodné, že byl postup stěžovatele hodnocen těmito subjekty jako bezproblémový (...) Jedině správce daně a žalovaný jsou těmi orgány státní správy, které jsou oprávněné bez ohledu na výsledky kontrol jiných orgánů či posouzení jiných subjektů rozhodnutím konstatovat porušení rozpočtové kázně a stanovit odvod za toto porušení. Současně je to jen a pouze stěžovatel, kdo odpovídá za porušení rozpočtové kázně ze své strany.“ Obdobně i nyní je žalovaný bez ohledu na výsledky jiných kontrol či posouzení sám oprávněn hodnotit dodržení dotačních podmínek a případně přistoupit ke krácení dotace. Tento závěr pak lze vztáhnout i na Zprávu o auditu operace č.j. MFAPAO-447/2024/5207-5, PID: MFCRAPAO2400447005 za auditované období 17. 12. 2018 – 15. 2. 2024, na kterou žalobkyně odkazovala v podané replice.

[73] K poukazu žalobkyně na výjimku dle ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ soud poznamenává, že v tomto ustanovení upravená možnost zadání části veřejné zakázky v režimu odpovídajícímu předpokládané hodnotě této části je podmíněna mimo jiné tím, že předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty. Žalobkyně však stanovení souhrnné předpokládané hodnoty (celé) veřejné zakázky vůbec neprovedla. Nemůže se tedy nyní s úspěchem odvolávat na ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ, jelikož nelze určit, z jaké částky se oněch 20 % má vypočítat, ač taková částka měla být žalobkyní již pro účely zadání (dílčích) zakázek specifikována. Soud považuje danou argumentaci žalobkyně za ryze účelovou.

[74] Stran znaleckého posudku soud předně konstatuje, že znalecký posudek je pojmově spjat s využitím odborných znalostí znalce. Charakterem a obsahem znaleckého posudku se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č.j. 1 Afs 71/2009-113, v němž dospěl k závěru, že *„znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.“* V rozsudku ze dne 5. 11. 2008, č.j. 1 As 59/2008-77 publikovaném pod č. 1946/2009 Sb. NSS Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„znalci je vyhrazeno pouze zkoumání otázek skutkových, právní hodnocení náleží správním orgánům či soudům.“* Na základě citovaných závěrů Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 9. 2010, č.j. 1 Afs 69/2010-127 shrnul, že *„znalecký posudek se nemůže zabývat právními otázkami. Pokud to činí, nelze jej v takovém rozsahu za znalecký posudek vůbec považovat.“*

[75] Pakliže znalec Ing. V. Š., CSc., MBA, ve znaleckém posudku uvedl, že *„(j)e nutno konstatovat na základě výše uvedených skutečností, že společnost SOMA postupuje naprosto správně při uplatnění požadavku na nekrácení požadovaných ekonomických prostředků, protože je jednoznačné, že vše, co požaduje, je v souladu s předem dohodnutými pravidly, které ji udělují výjimku a dále i PpVD. Na základě posouzení postupu, tak jak společnost SOMA provádí VaV není nutné dle PpVD provádět ani souhrnná výběrová řízení, a to i z důvodu ochrany know-how (jak stanovují i jiné předpisy). Při prostudování veškerých informací a získaných dat je nutné v současné době tento Znalecký posudek, který vylučuje možnost vypsání výběrového řízení, a to na*

základě znalosti a ověření jedinečnosti koncepce VaV vzniklé na základě dlouhodobého výzkumu a spolupráce s MPO, vzít jako důkazní materiál“, posuzoval zcela jednoznačně právní otázky, což mu nepřísluší, neboť jde o kompetenci správního orgánu či soudu.

- [76] Jak navíc správně konstatovaly správní orgány obou stupňů, Ing. V. Š., CSc., MBA je oprávněn vykonávat znaleckou činnost v oboru Ekonomika – Ceny a odhady obráběcích a tvářecích strojů, výrobní linky a systémy a Strojírenství – Strojírenství všeobecné obráběcí a tvářecí stroje, výrobní linky a systémy. Je tedy oprávněn posuzovat pouze ekonomický, případně technický stav předmětných zařízení, nikoliv však již průběh výzkumu a vývoje nebo postupy při zadávání veřejných zakázek (příčemž, jak již bylo konstatováno shora, u této problematiky jde zejména o posouzení právních otázek, jejichž zodpovězení znalci vůbec nepřísluší).
- [77] Předmětný znalecký posudek tedy může mít relevanci toliko po technické a technologické stránce jednotlivých prototypů. Z tohoto (technického) pohledu se tak nepochybně jedná o jeden z podkladů, ze kterých bude nutné při posouzení otázky a předpokladu celkové souvislosti jednotlivých dílčích zakázek, v dalším řízení vycházet. Na druhou stranu technický popis jednotlivých prototypů již v námitkách žalobkyně předložila žalovanému (pro jeho rozhodnutí) dostatečný.
- [78] Stran Právního posouzení legitimnosti postupu poskytovatele dotace vypracované advokátní kanceláří Š. Z. a na rozboru vypracovaného Ing. P., které žalobkyně přiložila k podané žalobě, soud uvádí, že problematikou funkční souvislosti mezi jednotlivými dílčími zakázkami se nejprve bude muset ve svém novém rozhodnutí zabývat ministr průmyslu a obchodu. Tyto dokumenty mu pak nepochybně může žalobkyně k důkazu předložit a žalovaný se k nim bude muset relevantně vyjádřit.
- [79] K návrhům na doplnění dokazování výsledkem Ing. P. (bývalého zaměstnance žalovaného), Ing. K. (obchodní ředitelky žalobkyně) a Ing. V. (technického ředitele žalobkyně), soud závěrem uvádí, že tyto důkazy shledal nadbytečným, jelikož k posouzení důvodnosti žalobních námitek postačoval obsah správních spisů.
- [80] K námitce žalobkyně stran nesouladu české právní úpravy s úpravou evropskou, kterou žalobkyně poprvé vznesla až v podáních ze dne 17. 7. 2025, soud uvádí, že se jedná o námitku opožděnou, a tudíž nepřipustnou. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. *„žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“* Podle ustanovení § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s. pak platí, že *„rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Napadené rozhodnutí bylo tehdejšímu zástupci žalobkyně doručeno dne 29. 7. 2024. Žaloba byla podána včas, dne 18. 9. 2024. V podané žalobě ani později do konce lhůty pro podání žaloby (tj. do dne 30. 9. 2024 – pondělí) žalobkyně předmětnou námitku neuplatnila, ač tak učinit mohla, neboť se jedná o námitku nesouladu české právní úpravy s nařízením Komise (EU) z června 2014. Uplatnila ji až v den konání ústního jednání před soudem (17. 7. 2025), tudíž opožděně. Soud se proto touto námitkou dále nebude zabývat.
- [81] Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je ohledně klíčové otázky, zda plnění, která byla předmětem jednotlivých dotčených zakázek, jsou obdobná nebo spolu věcně souvisí, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Přezkoumatelné posouzení této otázky přitom představuje základní předpoklad pro

vyhodnocení, zda žalobkyně porušila bod 5) Pravidel a zda je z tohoto důvodu krácení dotace opodstatněné.

- [82] Soud proto výrokem II. tohoto rozsudku podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušil a podle ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věci žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude tento právním názorem soudu vázán (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.). V dalším řízení tedy dojde ze strany správního orgánu k opětovnému posouzení, zda byla opatření oprávněná. Jeho součástí bude i řádné vypořádání námitek žalobkyně a v této souvislosti i soudně přezkoumatelné vyhodnocení, zda dotčená plnění porízená žalobkyní v průběhu projektu lze považovat za obdobné, spolu související dodávky či služby ve smyslu bodu 5) Pravidel. Soud přitom na tomto místě nijak nepředjímá výsledek takového hodnocení, jelikož jeho role v tomto ohledu spočívá toliko v přezkoumání souladu úvah správních orgánů s právními předpisy.
- [83] Výrok o nákladech řízení je ve vztahu k výroku I. tohoto rozsudku odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Zároveň soud v daném případě nepostupoval podle ustanovení § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle nějž byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Jelikož soud žalobu v příslušné části odmítl až na prvním jednání soudu, tak zde nebyla naplněna dispozice normy, na základě které by byl soud žalobkyni oprávněn soudní poplatek zaplacený za příslušnou část žaloby vrátit.
- [84] Ve vztahu k výroku II. tohoto rozsudku je nákladový výrok odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu a ve výši 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a dále odměnu zástupce žalobkyně JUDr. Martina Vargy, Ph.D., advokáta, a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, a za 2 úkony právní služby (podání repliky k vyjádření žalovaného a účast na ústním jednání před soudem) po 4.620 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů jejího zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, a ve výši 900 Kč za 2 úkony právní služby po 450 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025. Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 24.497 Kč (zaokrouhleno dolů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. července 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu